

Сковорідка

ЧИТАЙ ГАРЯЧОЮ!

ВИПУСК ПРИСВЯЧЕНИЙ ОСВІТІ

У номері читайте...

Прочитай в – передай іншому

Законопроекти про вищу освіту: хто є хто

Світовий освітній простір, або чому українці дедалі частіше виїжджають на навчання закордон

Про корпоративну угоду та «старших товаришів»

Вишкварки: «Сага» про освітні війни

«Ляльковий дім» у студентському

БЕЗКАРНІСТЬ ВБИВАЄ

ГЕОРГІЙ ГОНГАДZE
21.05.1969 - 18.08.2000

16 вересня
18:30

Хрещатик, 37

ПРИЙДИ І ЗАПАЛИ
СВІЧКУ ПАМ'ЯТІ

Про корпоративну угоду та «старших товаришів»

Автор статті підписав корпоративну угоду п'ять років тому, виконував її положення та в результаті отримав диплом НаУКМА. Усі висловлені думки є особистою позицією автора. Читач у жодному разі не зобов'язаний із ними погоджуватися, проте, можливо, комусь буде цікаво звернути на них увагу. Наразі в могилянському «інформаційному просторі» існує лише одна – вона ж негативна – позиція щодо корпоративної угоди та її необхідності, а тому вважаємо за потрібне започаткувати діалог.

Моголянці люблять мислевіруси. Сміливе твердження, чи не так? А нумо пригадаймо: до недавнього часу ми всі були переконані, що, вступивши до Моголянки, ми одразу перетворилися на «еліту нації». При цьому кожне наступне покоління «еліти» дивилося на попереднє як на «не таких», що породжувало інше твердження: «Моголянка вже не та». І байдуже, що вона завжди була «не та» для кожного покоління. І байдуже, що ці твердження – продукт стереотипів.

Кілька років тому (принаймні, так здається) почало зароджуватися нове твердження – корпоративна угода та моголянський диплом (не плутати з державним дипломом) нікому не потрібні, адже роботодавець на них не зважає. Диплом – це, начебто, просто гарний папірець, який не соромно повісити на стінку. Звичайно, всі позиції мають право на існування, і відмова від підписання корпоративної угоди може бути особистим вибором кожного. Але перед тим як зробити цей вибір, давайте спробуємо почитати корпоративну угоду і з'ясувати все самотужки, без підказок «старших товаришів». Вони (товариші), звісно, розумні, але ж і ми не дурні, правда?

В уяві пересічного студента Моголянки (який або не читав, або читав ну дуже давно), корпоративна угода має такий вигляд: спочатку ти кожен рік працюєш на академію по 200 годин (дуже часто менше), виконуючи абсолютно різну роботу, а потім тобі за це видають диплом НаУКМА, який можна повісити на стінку. Можна ще, звичайно, заплатити внесок і «не паритися», але ж ми бідні студенти...

А тепер фокус: все, написане в попередньому абзаці – правда! І виглядає досить переконливо, чи не так? Кого ж після цього цікавить, що все, що написано в попередньому абзаці – лише частина правди (а напівправди, як відомо, не буває). Тож давайте ми докажемо другу половину. Ту, про яку не говорять «старші товариші».

Відпрацювання, або внесок у розбудову...

Називалося це по-різному, принаймні п'ять років тому це ще було «відпрацювання». По суті, це досить поширена практика, запозичена у західній системі освіти. Ось приклад: серед моголянців зазвичай досить багато випускників міжнародної програми обміну FLEX, організованої американськими радами в Україні. Випускники цієї програми не дадуть збрехати: кожному фіналісту радили відпрацювати певну суму годин «соціальної роботи» на користь місцевої спільноти у Сполучених Штатах. Від цього в кінцевому підсумку залежало отримання (або не-отримання) сертифікату, що засвідчував участь у програмі. Між іншим, після повернення до України флексівці дуже часто організовують різноманітні волонтерські заходи, і ніхто їх не звинувачує в експлуатації.

Волонтерство в нашій країні сприймається як використання кимось когось, а в цивілізованих країнах це той елемент, який формує імідж; іноді навіть позитивно впливає при прийомі на роботу. Там волонтерство – це круто. Прийняти в себе іноземного студента, утримувати і годувати його цілий рік (не отримуючи нічого натомість) – це престижно і цікаво. Збирати гроші для шкільної команди з баскетболу (при тому, що сам до неї не належиш) – означає весело провести час. Продавати морозиво аби допомогти музичному оркестру – можливість поспілкуватися з цікавими людьми...

А для нас перекладання папірців на кафедрі – заняття нецікаве. І студент в нас використовується як дешева робоча сила. Допомогти іншому можемо лише із користю для себе, дивні ми люди. Байдуже, що це ж перекладання папірців може бути способом віддячити всім тим, хто кожен день працює для нас із вами на голому ентузіазмі. Між іншим, і перекладання папірців має свою користь – це можливість ближче познайомитися із працівниками університету.

Врешті-решт, це не єдина опція: студент має можливість зарахувати свою наукову діяльність як внесок у розбудову університету. Іншими словами, якщо ви виступали на якійсь конференції, або надрукували статтю,

де зазначено ваше ім'я та назва навчального закладу, це може бути зараховано замість «годин відпрацювання».

Корпоративна угода дає лише диплом...

Це неправда. Корпоративна угода має цілу низку положень, де зазначено, що саме вона пропонує студенту. По-перше, це можливість отримати другу спеціалізацію «тіпог». Річ досить цікава, зважаючи на те, що іноді нас цікавлять не тільки профільні предмети. Підписання корпоративної угоди дає право претендувати на повну або часткову сплату університетом витрат на наукові конференції. З огляду на те, що багато хто зі студентів таки бере участь у науковій діяльності, така допомога не є зайвою (хоча б з огляду на те, що навіть на друк збірки тез конференції зазвичай треба платити). Угода також дає можливість отримати матеріальну допомогу в тому випадку, коли людина потрапляє у несприятливі життєві обставини. Можливості є різні, а тому радимо ознайомитися з цією угодою. Зрештою, це ще й традиція, можливість долучитися до чогось важливого. Кожну

установу творять її традиції, внутрішні правила. Не все в цьому світі вимірюється грошима, почитайте угоду.

Чого ж вартий диплом НаУКМА?

І ось вони, суворі будні. «Старші товариші» кажуть правду: диплом насправді наразі є маловпливовою річчю. Але стоп, панове, а чого в нас взагалі варта система вищої освіти? Чого варта наша система державного управління? То, може, не будемо вчитися в університетах, або взагалі втечемо з цієї приреченої країни? Підхід «не тратьте, куме, сили...» є нашим улюбленим. Серед вищенаведеного непотрібність диплома НаУКМА є насправді найменшою проблемою, втім, це все ж не означає, що ці проблеми є вічними.

«Старші товариші» люблять поговорити. Серед них дуже часто можна знайти борців за правду, які намагаються побороти все зло у всесвіті, а найперше – врятувати молодих, недосвідчених від «фатальних помилок». Але ж ми всі маємо голову на плечах...

Максим Свеженцев

«Ляльковий дім» у студентському самоврядуванні

Як ви, напевне, здогадалися, у цій статті мова йтиме не про видатну п'єсу норвезького драматурга Генріка Ібсена, в якій головна героїня все-таки зуміла перетворитися з ляльки на вільну людину, а про явище, яке, навпаки, перетворює вільних студентів на маріонеток у руках українських політиканів. Як воно називається? У колах активних противників цього явища його звать «покемонством». Варто наголосити, що саме через існування «покемонства» та тих, хто його породжує, українське студентське самоврядування нині неможливо назвати незалежним.

"Покемон" - це студент, який заради власних амбіцій, фанатичних прагнень легким, за можливості і нечесним, шляхом збудувати собі кар'єру "продається" представникам певної політичної сили / державної структури. Він публічно підтримує лобійовані ними реформи, які є відверто шкідливими для держави, проте вигідними для "шкурних інтересів" окремих політиканів. Ця категорія осіб - плід сучасної корумпованої олігархічної політичної системи в Україні, що допомагає їй існувати і користуватися її вигодами на шкоду суспільству.

Причини виникнення "покемонства" слід шукати в надмірному прагненні керівництва Міністерства освіти і науки на чолі з Д. Табачником, його заступником Є. Сулімою та групки ректорів-регіоналів збагатитися за рахунок освіти і студентів. Для цього вони активно наймають чергових студентів-"ляльок" аби влади, начебто їхні нововведення підтримує молодь і студентство.

Як відомо, вже третій рік вони намагаються протягти у Верховній Раді освітні "реформи", які орієнтовані на вичакування грошей з української освіти та призведуть до її цілковитої деградації після набуття чинності. Нині мається на увазі законопроект № 1187 "Про вищу освіту" авторства регіоналів Калетніка, Сороки, Ківалова (прозваний в колах його противників "КоСяКом" за першими літерами прізвищ його творців), в разі прийняття которого:

- 1) фактично зникне ЗНО, а до вишів повернеться корупція разом із еступними іспитами;
- 2) виші остаточно втраять автономію, оскільки всі повноваження віддаються органам міністерства;
- 3) постраждає соціальний захист студентів, бо "КоСяК" віддає вишам право самостійно визначати кількість студентів, що отримують стипендії. На практиці це означає зменшення тих, хто її отримуватиме, адже гроші осідатимуть в кишенях адміністрації вишів та її поплічників у МОНі;
- 4) студенти-контрактники зіштовхнуться із загрозою щорічного зростання вартості навчання,

оскільки законопроект передбачає необхідність кожного навчального року укладати новий контракт, під час якого через різні чинники сума може зрости в рази.

Проти "КоСяКа" та його попередніх редакцій студенти та студентські організації, зокрема Громадянський рух "Відсіч", Незалежна студентська профспілка "Пряма дія", Українська асоціація студентського самоврядування протестують з 2010 року, ведучи кампанію "Проти деградації світу", завдяки якій законопроект досі не прийнятий.

Ближче до суті

Сьогодні в Україні існує велика кількість студентських рад, як на рівні окремих університетів, так і на рівні областей, де утворено міжуніверситетські структури студентського самоврядування. Серед них існують «лялькові трупи» зі студентів-покемонів, які влаштовують у різних обласних центрах різноманітні заходи, після яких вони продукують резолюції, заяви на підтримку регіоналістського «КоСяКа».

Найбільшою такою «трупом» з лялькового дому імені Д. Табачника є так звана Всеукраїнська студентська рада (ВСР)

586680

при Міністерстві освіти і науки України (другу частину своєї назви вони приховують, адже треба ж здаватися незалежними)

Тришки історії. ВСР була створена міністром освіти Ніколаєнком ще у 2005 році, бо на той час він любивав зміни до Закону «Про вищу освіту», зокрема обов'язкове трирічне відпрацювання бюджетників, і йому необхідна була структура, котра б постійно декларувала умовну підтримку студентів. ВСР, звісно ж, одразу після створення ці зміни підтримала. У 2010 році, з приходом в освіту Табачника, виконуюча обов'язки голови секретаріату ВСР А.Сабова «від імені студентів» пропонувала скоротити кількість бюджетників, що отримуватимуть стипендію. Унікальний приклад «відданості» інтересам студентів, чи не так?

А тепер до сьогодні

Прогорнувши їхній сайт, можна натрапити на яскраві фото нашого доблесного міністра, його не менш доблесного заступника, самого «гуру» Януковича, статті - «одобряємо» законопроекту Ківалова-Сороки-Калетніка з перекичування фактів, які чергуються з величезною купкою зборів щодо питань оздоровлення студентів, різних екологічних акцій, пафосних конференцій з удосконалення роботи, у чому керівники МОНу їм, очевидно, дали «свободу». Цікаво, що на сайті заборонено залишати коментарі - напевне, відповідати на закиди у продажності там не мають бажання. Переглянувши статті про вибори голів тої чи іншої обласної організації, відразу кидається в очі, що кандидат на її посаду зазвичай один, за якого голосує понад 85 % присутніх, що не може не наштовхнути на думку про штучність подібних виборів і їх «підлаштованість».

До речі, про «підлаштованість». Заступником голови ВСР є Ростислав Рожков, чий батько за «предивним» збігом обставин є ректором Національного університету кораблебудування імені Макарова, а також членом Партії регіонів. Сам Ростислав із батьком часто виступають на підтримку нововведень Міністерства освіти і науки.

Ще однією, дотичною до Всеукраїнської студентської ради при МОНі, компанією маріонеток є **Асоціація керівників студентського самоврядування**, яку очолює колишній помічник народного депутата від Партії регіонів **Артем Нікіфоров**. У 2010 році він неабияк критикував міністерський закон, проте після кабінетної співбесіди з Є. Сулімою кардинально з «левних» причин змінив свою думку. Уперто відстоюючи нововведення своїх покровителів, у лютому цього року він намагався змусити замовкнути єдиний на той час незалежний студентський орган самоврядування - **Студентську раду Києва**. У день виборів координатора ради, 27 лютого, разом із особами, зігнаними деякими «промінстерськими» ректорами (про них ми згадаємо далі), він провів рейдерське захоплення приміщення в КПІ, де його без дотримання положень про вибори, в найкращих українських традиціях фальсифікації виборів, обрали координатором Студентської ради Києва. Законно обраний координатор на справжніх виборах до Студентської ради Києва Ксенія Дяченко після кількох місяців боротьби з фіктивною (або ляльковою) Студентською радою Києва під тиском міністерства здалася, і тепер цей орган також аплодуватиме нововведенням міністра.

Як можна побачити, в аспекті влаштовування політично-маскараду і застосування адмінресурсу задля любіювання корисних для своєї кишені «реформ» наш міністр - неперевершений драматург, в арсеналі котрого можна знайти не менш неперевершених підмайстрів. Маємо на увазі ректорів, які допомагають Табачнику з продукуванням студентів-маріонеток для його вистав. **Згадаємо деяких із цих «трубадурів» української освіти XXI сторіччя: Л.Губерський, ректор КНУ ім. Т. Шевченка, Р.Васько, ректор Київського національного лінгвістичного університету, М.Кулик, ректор НАУ,**

котрий заявляв, що «ми (рада ректорів) маємо створити закон, який спонукатиме дитину навчатися в аудиторії, а не йти мітингувати», при цьому підтримуючи законопроект, проти котрого студенти «воюють» третій рік, П. Мельник, ввійманий на хабарі вже экс-ректор Національного університету державної податкової служби України. Всі вони вперто душать будь-які прояви опозиційної до міністерства думки серед представників самоврядування своїх вишів, зганяючи на покемонські заходи своїх студентів (на згаданому мною рейдерському захопленні приміщення в КПІ під час обрання координатора СРК були масово представлені студенти-покемони саме цих вишів). Не можна не згадати й величких законотворців: президента Вінницького аграрного університету Г. Калетніка, президента Національного університету водного господарства та природокористування М. Сороку, президента національного університету «Одеська юридична академія» С. Ківалова, у чиїх вишах процвітає корупція з украленням нав'язуваного культу особи ректора.

Фото з акції проти тиску Міністерства освіти і науки на студентське самоврядування 6. 03.13

Урахування усіх вищенаведених явищ свідчить про відсутність цілісного незалежного студентського самоврядування в Україні, адже цілком незалежні у своїх політичних позиціях студентські ради наразі існують на базі лише окремих нечисленних вишів. Основна причина цьому - політика керівництва Міністерства освіти і науки, яке не зацікавлене в існуванні незалежного студентського самоврядування з автономною позицією.

Сьогодні ми можемо спостерігати, як міністр освіти в парі зі своїм заступником «вишукано» перефразовують вислів Вільяма Шекспіра, надаючи йому сучасного колориту: «Політика Міністерства освіти і науки - театр, а студенти в ній - актори». Аби не допустити, щоб «ляльковий» дім у студентському самоврядуванні став нормою нашого суспільно-політичного життя, кожному студентові варто бути готовим чинити опір цьому явищу. Звісно, не словами, а діями. Передусім, не дозволяти власним амбіціям переступати межу, за якою - перетворення нашої держави на архіпелаг некерованого олігархічного-політиканського кар'єризму, де чесній людині з незалежним мисленням відводиться роль могокіаніна із резервації. Тоді ми залишатимемося вільними людьми, а не ляльками в руках цинічних політичних аферистів.

Ярина Чорногуз

Законопроекти про вищу освіту: хто є хто

Найбільша загроза для освіти – Міністерство освіти
Сумновідомий баян

Українська вища освіта зараз нагадує казкового богатира, що спинився на роздоріжжі і вибирає з-поміж трьох доріг. А від того, яким шляхом він піде, залежить його доля.

Наразі у Верховній Раді зареєстровано три законопроекти про вищу освіту.

Перший із них – законопроект, зареєстрований депутатами із Партії регіонів Ківаловим, Сорокою та Калетніком (у народі знаний як ККС, а серед студентів ще й як КоСяК).

*Неймовірне прагнення Партії регіонів «покрасити» вищу освіту зовсім не нове. Іще у 2010 році у Міністерстві освіти і науки було створено законопроект про вищу освіту, який передбачав скорочення держзамовлення на освіту, який передбачав скорочення держзамовлення на 42%, повернення вступних іспитів у вишах, можливість збільшення вартості навчання за контрактом протягом періоду навчання, відрухування студента за порушення будь-яких університетських правил, скасування права поєднувати різні форми навчання. Тоді, у 2010-2011 роках, прийняттю цього законопроекту перешкодили масові протести студентів. Але старий міністерський законопроект не зник просто так – по суті, проект ККС є його редакцією.

Другий законопроект був розроблений групою експертів в освітній галузі, студентів і громадських діячів. Очолив цю групу ректор КПІМ. Згуровський. Відповідно, цей законопроект називають законопроектом робочої групи Згуровського.

*Під тиском масових студентських акцій проти законопроекту регіоналів влада змушена була піти на компроміс. За ініціативою прем'єр-міністра М. Азарова у січні 2012 року було створено робочу групу, до складу якої увійшли студенти, викладачі, академіки, громадськість. Азаров пообіцяв, що створений групою законопроект буде подано Кабміном до Верховної Ради для його прийняття. Група Згуровського працювала над законопроектом цілий рік, розглянувши за цей час близько 10 тис. сторінок зауважень і пропозицій. Однак Азаров не дотримав свого слова: законопроект робочої групи так і не був зареєстрований у парламенті Кабміном. Врешті, законопроект зареєстрував у Верховній Раді позафракційний депутат В. Балого.

Третій законопроект розроблявся під керівництвом голови Комітету Верховної Ради з питань освіти і науки Л. Гриневич. У парламенті зареєстрований групою депутатів із трьох опозиційних партій, тому назвемо його законопроектом опозиції.

Тепер розглянемо основні пункти трьох законопроектів, які найбільше цікавлять студентів.

Правила вступу. Законопроект ККС передбачає, що при вступі враховуватиметься не лише ЗНО і середній бал атестата, а й вступний іспит*, який проведуть заклад. Правила вступу для контрактників має встановлювати керівництво ВНЗ на свій розсуд. Законопроекти Згуровського і опозиції передбачають однакові умови вступу для бюджетників і контрактників (лише на основі ЗНО і балу атестата). Крім того, законопроект опозиції пропонує проводити ЗНО для вступу на магістерські програми.

* на сьогодні повернення вступних іспитів означає одне – непрозорість вступної процедури і додаткову можливість для розквіту корупції. Простіше кажучи, у багатьох вишах іспити гарно складатимуть ті, хто заплатить чи матиме «блати».

Державне замовлення. Законопроект ККС не містить жодних гарантій про кількість державних місць у вишах, а лише вказує, що держзамовлення буде розподілятися на конкурсній основі. Законопроект Згуровського зберігає чинну норму, згідно з якою 180 студентів на кожні 10 тис. населення мають навчатись за державний кошт. Проект опозиції пропонує абсолютно нову норму про фінансування через систему індивідуальних державних грантів, котрі перераховуються вишам за навчання кращих з-поміж вступників.

Стипендія. Усі проекти встановлюють розмір стипендії на рівні прожиткового мінімуму. Але проект ККС не містить жодних норм щодо того, скільки студентів отримуватимуть стипендію, тож існує ризик, що це будуть одиниці. Натомість проекти опозиції та групи Згуровського передбачають гарантовану кількість студентів, що мають отримувати стипендію. Окрім цього, законопроект Згуровського пропонує нараховувати стипендію з огляду на позицію в рейтингу, а не на середній бал студента*.

* такий принцип нарахування стипендії допоможе боротися із випадками, коли в деяких вишах студентів навмисно «валять», аби не виплатити стипендію.

Вибір навчальних дисциплін. Законопроекти Згуровського й опозиції передбачають, що студент зможе самостійно вибирати навчальні дисципліни в обсязі не менше 25% (законопроект Згуровського), 20% (законопроект опозиції) від загального навчального навантаження. Законопроект ККС взагалі не містить згадок про вибір студентами дисциплін.

Академічна автономія. Законопроект ККС пропонує залишити розробку та затвердження стандартів серед функцій Міністерства освіти. Проект опозиції передає їх затвердження незалежній Національній комісії, проте розробка стандартів залишається за Експертним комітетом у складі Міністерства. Найбільшу децентралізацію в цьому питанні пропонує проект групи Згуровського: стандарти має розробляти та затверджувати незалежне Національне агентство.

Болонський процес. Усі три законопроекти декларують інтеграцію у Європейський простір вищої освіти. При цьому законопроекти Згуровського та опозиції обговорюють основні поняття Болонського процесу (який, як відомо, є основою європейської освіти). Вони підтверджують право вибору студентами дисциплін, академічну мобільність, можливість університетів самостійно визнавати іноземні дипломи і приймати на роботу іноземних спеціалістів. Натомість законопроект ККС взагалі не містить згадок про Болонський процес.

На думку фахівців, проект Ківалова-Калетніка-Сороки концептуально та ідеологічно відрізняється від двох інших проектів. Він пропонує найменше змін у сфері вищої освіти, яка в останнє реформувалась ще у 2002 році. Ті зміни, які все ж таки пропонуються, посилюють централізацію управління освітою, збільшують можливості для корупції та зменшують вже наявні соціальні гарантії. Натомість проекти опозиції та групи Згуровського пропонують більше змін, котрі до того ж ідуть у напрямку децентралізації, демократизації устрою всередині самих ВНЗ та ліквідації нинішніх непрозорих схем фінансування сфери.

Алла Чутковська

Світовий освітній простір, або чому українці все частіше виїжджають на навчання за кордон

Протягом останніх років все частіше можна побачити оголошення щодо можливостей вступу на навчання до ВНЗ інших країн; ознайомитися з подекуди шокуючою статистикою щодо кількості молодих українців, які виїхали на навчання за кордон; скористатися численними іноземними стипендіальними програмами для отримання, зокрема, вищої освіти в інших країнах. Чим же приваблює іноземна вища освіта українців – запитання, що має низку відповідей.

В першу чергу, варто звернути увагу, що з розвитком Болонського процесу, або, як його вже називають сьогодні, Європейського простору вищої освіти, мобільність студентів стала не лише звичним, а й необхідним довідом для розвитку конкурентоспроможного фахівця. Глобалізаційні процеси зближують країни та бізнес, що вимагає від фахівців розуміння інших культур та вміння працювати в багатонаціональних командах. Більше того, пізнання інших країн та культур, безумовно, розвиває особистість в цілому. Таким чином вищі навчальні заклади країн Європи та Північної Америки часто пропонують своїм студентам проходження частини освітньої програми чи практики за кордоном. Українські виші, на жаль, переважно таких пропозицій студентам не надають. Причин низької активності національних ВНЗ в міжнародній співпраці чимало, зокрема: законодавство України не дає можливості визнавати отримані студентом за кордоном знання, бракує механізму оформлення відсутності студента у виші під час академічної мобільності та інші.

Більше того, численні експерти та роботодавці все частіше констатують факт знецінення національного диплома про вищу освіту на ринку праці України. Говорити про можливість визнання цих дипломів за кордоном взагалі не доводиться, за винятком одиничних програм та ВНЗ. В той же час, провідні компанії в Україні залюбки приймають на роботу фахівців, які мають іноземну вищу освіту. Таким чином, успішне працевлаштування за фахом може бути вагомим фактором виїзду для навчання за кордон. Національна статистика засвідчує працевлаштування 74% випускників ВНЗ, що також видається сумнівним з огляду на практику вимагання вишами довідок про працевлаштування випускників для звітування перед Міністерством освіти і науки. З іншого боку, середній рівень працевлаштування випускників європейських вишів становить більше 83%, а в таких країнах, як Норвегія, Ісландія, Швейцарія, Швеція, Нідерланди та Люксембург, становить більше 88%.

Не менш вагомою причиною навчання за кордоном є і якість вищої освіти. Відповідно до результатів світового рейтингу національних систем вищої освіти U21 Україна посідає 25 місце, а от першу п'ятірку очолюють Сполучені Штати Америки, за котрими йдуть Швеція, Канада, Фінляндія та Данія. Спільним для цих країн є системне оновлення змісту освіти, що не є характерним для українських вишів. Зокрема, в Україні зміст освіти визначається

Міністерством освіти і науки, а виші зобов'язані його рішення впроваджувати. Країни ж Європи та Північної Америки активно користуються університетською автономією й мають можливість постійно переглядати зміст освіти, враховуючи потреби ринку праці у відповідній галузі.

Наукова діяльність у вищих навчальних закладах має також значний вплив на якість освіти, але українські виші цій компоненті приділяють вкрай мало уваги. Відповідно до рейтингу вишів, що базується на індексі Хірша, першим в Україні є Харківський національний університет ім. Каразіна, проте в світовому рейтингу він займає 1373 місце. Найбільш успішними в науковій діяльності є ВНЗ Сполучених Штатів Америки, Канади та Великобританії.

З іншого боку, для більшості українців якісна освіта за кордоном поки що здається малодоступною, зокрема через низький економічний статок громадян. Проте таке твердження є нічим іншим, як розповсюдженим стереотипом. Середня вартість навчання за контрактом в Україні становить близько 10 тис. грн., а от навчання за кордоном подекуди може бути навіть дешевше. Наприклад, навчання у виші Чехії, Фінляндії, Норвегії чи Словенії взагалі є безкоштовним, у таких країнах, як Франція, Ісландія та Люксембург, плата за навчання студента становить до 300 євро на рік, а близько тисячі євро необхідно буде сплатити, отримуючи вищу освіту в Австрії, Німеччині, Данії, Греції, Угорщині чи Португалії. Більше того, в Україні існує значна кількість стипендіальних програм, які спрямовані на підтримку навчання талановитої молоді за кордоном. Однією з найбільш популярних програм для отримання рівня Магістр чи PhD в європейських вишах є Erasmus Mundus. Стипендію на навчання в Сполучених Штатах можливо отримати від програми ім. Фулбрайта, UGRAD чи MASKIE. Також чисельні вищі навчальні заклади, підприємства, місцеві фонди надають стипендії для навчання за окремими спеціальностями.

Таким чином, для отримання якісної вищої освіти за кордоном сьогодні необхідно лише щире бажання, яке вже проявила значна кількість українців. Світовий освітній простір продовжує створювати все більше можливостей для розвитку талановитої молоді незалежно від національності, соціально-економічного стану чи інших факторів.

Єлизавета Щепетильникова

Вимкварки

НЕ ТАК
ДАВНО В ОАНІЙ
ДО БОЛО РІДНІЙ КРАЇНІ
ЗАВИРУВАЛИ ОСВІТНІ ВІЙНИ...

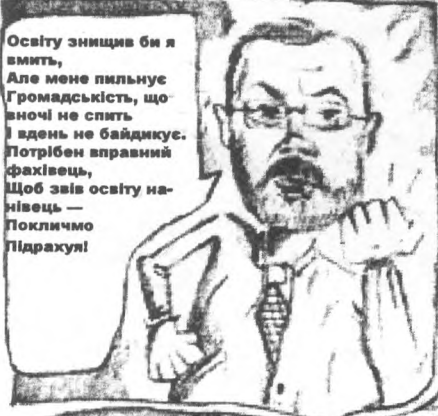
Разпер-
зався в нас
народ,
Разбешта-
лась галота
—
Прем'єра,
хоч я й полі-
глот,
Цураюцца до-
стоту!
Невдячний
люд, ясна ха-
лєра!
Не паці-
новують
Прем'єра!

Терпіти вже терпцю нема:
Утратив лох культуру —
Щораз на кпини підійма
Поважну проФФєсуру.

Аби не гнули кирпи клопи,
Розбити треба їм лептопи,
Й до шахт розумників заслать
Нехай гнуть спину, твою мати!

Освіту знищив би я
вмить,
Але мене пильнує
Громадськість, що
вночі не спить
І вдень не байдкує.
Потрібен вправний
фахівець,
Щоб звів освіту на-
нівець —
Покличмо
Підрахуні!

Він вибори пофальшував
І укр. мову запродав!
Хвали не потребує —
Всі знають Підрахуя!

Громадськасті
дурні параді
Тепер схавано
до шухляді
Хай знає та
громадськість
вража —
Тут буде, як
Азаров скаже!

З реформи
вищої освіти
На старість
можна заробити!
До того всьо-
го, на гарнір,
Де неуцтво —
там Русській
Мір!

Я Підрахуй, я знаю як
Освіту сплюндрувати!
Привів з собою я друзяк
Таких же заповзятих:
Регіонали, ректори,
Та ще й науки доктори,
Поважні депутати,
Хоча й дегенерати.

ЯКЩО ТОБІ НЕ БАЙДУЖЕ - ВИХОДЬ НА ПРОТЕСТ!

Третій рік триває кампанія «Проти деградації освіти», спрямована на захист української освіти від регіоналістського законопроекту № 1187 «Про вищу освіту» («КоСяКа») та його минулорічних редакцій. Цього року в рамках кампанії відбулося дві акції - 7 та 27 лютого, результатом яких стала підтримка великою кількістю депутатів (як опозиційними, так і частиною регіоналів та комуністів) альтернативного, набагато прогресивнішого, розробленого громадськістю та освітянами, законопроекту групи ректора КПІ М. Згуровського. Тобто завдяки швидкій реакції та наполегливим протестам студентів і громадських організацій шанси на прийняття одіозного регіоналістського законопроекту значно зменшилися. Це підтверджує, що активна громадянська позиція здатна впливати на ситуацію й ефективно захищати наші права.

Проте, деякі депутати не полишають спроб збагатитися за рахунок освіти, продовжуючи проштовхувати «реформи» у цьому напрямку. Нещодавно один з авторів регіоналістського «КоСяКа» Григорій Калетнік, за сумісництвом президент Вінницького національного аграрного університету, разом зі

своїм сином-депутатом Ігорем Калетніком зареєстрували зміни до чинного закону про освіту, згідно з якими знівельовується значення ЗНО. Це призведе до повернення хабарництва під час вступних кампаній, адже знову буде запроваджено вступні іспити, які проводитиме кожен ВНЗ за своїми вимогами, і оцінка залежатиме вже не від знань, а від товщини гаманця батьків.

Почався навчальний рік, і зараз існує небезпека прийняття як регіоналістського «КоСяКа», так і змін. Фраза про те, що від якості освіти залежить потенціал розвитку цілого суспільства і держави, не потребує доведення. Тому не будь байдужим до свого майбутнього! **Будь готовим вийти на протест і захистити свою можливість отримувати справді європейську освіту, в якій НЕ фігуруватимуть корупція і хабарі.**

Почався навчальний рік, і зараз існує небезпека прийняття як регіоналістського «КоСяКа», так і змін.

Фраза про те, що від якості освіти залежить потенціал розвитку цілого суспільства і держави, не потребує доведення. Тому не будь байдужим до свого майбутнього! **Будь готовим вийти на протест і захистити свою можливість отримувати справді європейську освіту, в якій НЕ фігуруватимуть корупція і хабарі.**

Відповідальні редактори: Ярина Черногуз, Алла Чутковська
 Ілюструвала видання Наталка Кузьменко
 Надсилайте свої матеріали на нашу електронну скриньку: skovoridka.k
 Контакти: 063-991-85-73, 050-561-80-31, 098-953-44-05
 Дізнайся більше про проблеми освіти на сторінках соцмереж:
http://vk.com/ni_deg_osvity
<https://www.facebook.com/NIdegradaciiosvity>

UKMA Library * Book

0716386

ЧАС ДАТИ
ВІДСМ

304030